

Olaylar- 1999 yılında, bir Türk kadını olan başvuran, devlet tarafından işletilen bir elektrik firmasının şubesinde güvenlik görevlisi görevine ilişkin devlet memurluluğu sınavını başarıyla geçmiştir. Firma, başlangıçta başvuranın başvurusunu “erkek olma” ve “askeri hizmeti tamamlama” koşullarını taşımadığından dolayı reddetmiştir, ancak söz konusu karar bölge idare mahkemesi tarafından iptal edilmiştir ve başvuran 2001 yılında çalışmaya başlamıştır. 2003 yılında, Danıştay ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur ve 2004 yılında başvuran işten çıkarılmıştır. Bölge İdare Mahkemesi, Danıştay tarafından onanan karar kapsamında işten çıkarılmanın yasal olduğu kararına varmıştır. Başvuranın karar düzelme talebi, sonuç olarak, 2008 yılında reddedilmiştir.

Hukuki Değerlendirme- 8. maddeyle birlikte 14. madde

(a) *Kabul edilebilirlik*- Başvuran, yerel makamların kendisini devlet memuru olarak atamayı (bu Sözleşme kapsamında bir hak değildir) reddetmesinden değil, maruz kaldığı muameledeki farklılık hakkında şikâyetçi olmuştur. Başvurana böylece, devlet memurluğuna atanan bir memur olarak bakılmıştır ve daha sonra cinsiyeti gerekçesiyle işten çıkarılmıştır. Bu durum, özel yaşamına saygı hakkına bir müdahale oluşturmuştur çünkü bir kişinin yalnızca cinsiyeti gerekçesiyle işten çıkarılması kadar sert bir önlemin, kişinin kimliğine, öz algılamasına ve öz saygısına ve neticede özel yaşamına ters etkisi olmuş olmalıdır.

Sonuç: ilk itiraz reddedilmiştir (oy birliğiyle)

(b) *Esas Hakkında* - Yerel makamlar başvurana iş verilmesine dair ilk reddin ve daha sonra güvenlik görevlilerinin görevlerine dâhil olan, kadınların üstlenemeyeceği düşünülen, riskler ve sorumluluklar gerekçesiyle başvuranın işten çıkarılmasının gerekçelendirmesini istemiştir. Ancak, söz konusu görüşe neden göstermemişlerdir ve başvuranla ilgili karar verilmeden yalnızca üç ay önce, farklı bir kadınla ilgili benzer bir davada, başka bir yerel mahkeme aynı firmada aynı göreve bir kadının atanmasına dair bir engel olmadığına karar vermiştir. Ayrıca, güvenlik görevlilerinin gece vardiyasında çalışmak zorunda oldukları ve kırsal alanlarda fiziksel güç ya da ateşli bir silah kullanmaları gerekebileceği gerçeği başlı başına kadın ve erkek arasındaki muameledeki farklılığı gerekçelendiremez. Ayriyeten, başvuran 2001 ve 2004 yılları arasında bir güvenlik görevlisi olarak çalışmıştır. Kendisi yalnızca yargı kararları yüzünden işten çıkarılmıştır. Dava dosyasında, başvuranın herhangi bir şekilde bir güvenlik görevlisi olarak cinsiyeti sebebiyle görevlerini yerine getirmediğine dair bir şey

gösterilmemiştir. Başvuranın mağdur olduğu muameledeki farklılığın meşru bir amaç izlediği gösterilmediğinden, bu durum cinsiyete dayalı bir ayrımcılık anlamına gelmiştir.

Sonuç: ihlal (altıya karşı bir oyla).

Mahkeme, ayrıca oy birliğiyle yerel yargılamaların aşırı uzun sürmesi ve Danıştay kararlarında yeterli gerekçelendirme olmaması nedeniyle 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine ancak 6 § 1 maddesinin Danıştay tarafından verilen ve birbirleriyle çelişen kararlar nedeniyle ihlal edilmediğine karar vermiştir.

Madde 41: başvuran için manevi tazminata karşılık olarak 10.000 avroya hükmedilmiş, maddi tazminat talebi ise reddedilmiştir.

(Bk. *Konstantin Markin / Rusya* [BD], 30078/06, 22 Mart 2012, [150 sayılı Bilgi Notu](#) ve daha genel olarak, [Çalışmayla ilgili Haklara ilişkin Bilgi Notu](#))